

«Enamorar-se de Déu no és una cosa abstracta»

El Jordi Pujol és un dels fidels que serà ordenat diaca a Roma aquest 8 de novembre per Mons. Xavier Echevarría. Els dies previs a l'ordenació explica que sent un gran agraïment cap a totes les persones que l'han ajudat a arribar fins aquí.

31/10/2014

En poc menys d'un mes serà ordenat diaca a Roma Jordi Pujol. Sí, Jordi

Pujol. Però no Soley sinó Soler. La coincidència de nom i cognom amb l'expresident ha estat motiu de moltes bromes per a aquest jove barceloní que es prepara a la Ciutat Eterna per rebre el ministeri del diaconat. Anècdotes a banda, la crida vocacional ha estat per a Jordi Pujol una aventura plena de normalitat on Déu ha fet sentir la seva veu i l'ha convidat a lliurar totalment la seva vida al servei de l'Església.

Com vius les setmanes prèvies a l'ordenació?

Són unes setmanes de preparació molt boniques, en què notes molt proper l'amor personal de Déu per tu, i l'oració de tanta gent que t'estima. A la vegada, és un moment de gran intimitat amb Déu: moltes estones de pregària davant l'Eucaristia i molts desitjos de correspondència... A més de tenir la il·lusió de preparar-me molt bé, sento

un veritable agraïment pels
«culpables» que jo ara estigui aquí:
familiars, amics més íntims,
professors, companys de feina, la
parròquia Verge de la Pau de
Barcelona, on vaig rebre el baptisme
i la confirmació... Tanta gent bona
que m'ha ajudat!

**Seràs ordenat amb dos catalans
més. I després diuen que hi ha crisi
vocacional. Podem parlar avui de
revifalla?**

La vocació és com conèixer el teu
nom davant de Déu. Saber el que Ell
vol de tu, descobrir el camí que vol
que prenguis per fer-te feliç, i per
mitjà del teu ministeri, fer feliç molta
gent! Aquest ideal no s'aconsegueix a
base de màrqueting. Hi ha un
component humà i un altre
d'espiritual. Jo he tingut la sort de
rebre aquesta formació a la meva
família i al col·legi Viaró, on vaig
estudiar dotze anys. La vessant

espiritual? És cert que hi ha fredor en alguns ambients, però Déu es fa el trobadís de mil maneres, i continua tocant el cor de molts joves.

Breument, quina ha estat la teva història vocacional?

L'afany de trobar un amor que m'omplís el vaig notar ja des de l'adolescència. L'atractiu natural de formar una família va cedir davant la crida de Déu a buscar-lo a través d'una vocació de servei a l'Església, com és la crida dins de l'Opus Dei. Als 18 anys em vaig incorporar a l'Obra com a numerari i des d'aleshores ha estat una aventura plena de normalitat, procurant posar Déu en la professió, en les relacions socials i d'amistat, en l'esport. Les pràctiques de pietat constituïen la força i l'aliment de la meva relació amb Déu: l'equivalent als *whatsapps* i a les trucades a la xicota, vaja! Perquè enamorar-se de Déu no és una cosa

abstracta, s'ha de materialitzar en gestos i paraules personalíssimes. Un bon dia el prelat de l'Obra em va preguntar si volia venir a Roma, i aquí em teniu! Abans de venir, vaig anar a Montserrat a posar en mans de la Mare de Déu la meva vocació, i a acomiadar-me del pare Laplana, que em va animar a encomanar-me a la patrona de Roma, la mare de Déu *Salus Populi Romani*, i a estimar les catacumbes dels primers cristians.

Et fa il·lusió ser ordenat en el pontificat de Francesc?

El pontificat de Francesc és una meravella. Una nova demostració que l'Esperit Sant és molt creatiu i dóna a l'Església el Sant Pare que necessita en cada moment. Com que sant Josepmaria ens ha inculcat sempre als seus fills la «romanitat» que és universalitat, cor gran per estimar l'Església i el Papa, resulta

fàcil seguir el que ens va dient i resar
per les seves intencions.

Samuel Gutiérrez

Catalunya Cristiana

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/enamorar-
se-de-deu-no-es-una-cosa-abstracta-2/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/enamorarse-de-deu-no-es-una-cosa-abstracta-2/)
(07/08/2025)